

[Hasle.]

Kreditor til i visse Tilfælde at faa Pengene udbetalt tidligere. Den Undtagelsesbestemmelse, som findes i den nugældende Lov, er jo meget snævert begrænset, og jeg vil henstille, at man i Udvalget overvejer, om man ikke kunde finde en Formulering, der gav et noget videre Spillerum.“

Saa siger det ærede Medlem, at alle her i Rigsdagen har forsøgt at skjule over for Det frie Folkeparti, at Udvalget skulde overveje en Ændring som den, der blev Resultatet af Udvalgets Arbejde! Jeg beklager, at det ærede Medlem her som paa saa mange andre Omraader er fuldkommen paa Vildspor.

Laurits Pedersen: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget er temmelig højt oppe, naar han bruger Udtryk som Rov o. s. v. over for dette lille Lovforslag. Vi fra mit Partis Side i Udvalget havde i og for sig ikke ønsket, at der skulde ske nogen Ændring, men da vi havde et Samraad med den højtærede Minister om det Forslag, som var stillet fra konservativ Side, maatte vi indrømme, at der var Grund til at præcisere nøjere, i hvilke Tilfælde Fordringshaveren kunde faa sine Penge igen. Det er jo i Virkeligheden det, Ændringsforslaget gaar ud paa, og det glæder mig, at den højtærede Minister har givet Udtryk for, at Ændringsforslaget ikke paa nogen Maade forandrer Lovens Karakter; det nye, der er kommet ind, er kun dette, at vedkommende skal bevise, at han sættes ude af Stand til at sætte sine Børn eller Livsarvinger i Vej. Jeg forstaaer i Virkeligheden ikke, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil bruge disse Udtryk, for det er jo ganske givet, at der ogsaa er Landmænd mellem dem, hvis Tilgodehavende berøres af dette Lovforslag.

J. S. Foget: Den højtærede Justitsminister vil give det Udseende af, at Lovforslagets Form og Karakter ikke ændres, og begrundet dette med at sige, at for at Indfrielse til et tidligere Tidspunkt skal kunne forlanges, maa det kunne godtgøres, at Fordringshaveren ved Udsættelse vil blive ude af Stand til at skaffe sine Børn eller andre Livsarvinger Midler til deres Uddannelse. Det var ikke det, jeg var inde paa. Jeg var inde paa dette, at han skal kunne paavise, at han har Pengene nødvendig til Paabegyndelse eller fortsat Udøvelse af sin Næringsvej. Jeg vilde, hvis jeg var Kreditor, naar som helst kunne paavise,

at jeg havde Brug for Pengene til fortsat Udøvelse af min Næringsvej eller til Paabegyndelse af anden Næringsvej. Det vil ikke falde nogen vanskeligt at bevise det. Det er en Bestemmelse, som kan udnyttes naar som helst til at gøre Loven fuldkommen illusorisk.

Det ærede Medlem Hr. Hasle var selvfølgelig heroppe for at forsvare det, som det ærede Medlem har Ansvar for; det er der jo for saa vidt ikke noget forunderligt i. Men da det ærede Medlem oplæste nogle af sine Udtalelser ved første Behandling, maa jeg maaske have Lov til at oplæse Resten. Det ærede Medlem udtalte:

„Mit Parti finder det rimeligt, at den paagældende Lovgivning forlænges saaledes som af den højtærede Minister foreslaaet.“

Det er saa klart og koncist, som det kan være. Det kan ikke stemme overens med, at Loven samtidig gøres fuldkommen illusorisk, thi det var ikke det, det ærede Medlem fremsatte Ønske om.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen siger, at man fra Venstres Side ikke havde ønsket nogen Ændring, men var blevet overbevist om, at en Ændring var nødvendig. Ja, saa maa jeg forstaa det saaledes, at man fra Venstres Side ogsaa er enig i, at dette Ændringsforslag skal gennemføres, og at Loven herigennem skal gøres illusorisk.

Jeg vil gerne til Slut stille det direkte Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Vil den højtærede Minister her erklære, at det kun kan være i Undtagelsestilfælde, at Kreditor kan faa sine Penge udbetalt?

Ordføreren (A. C. Mortensen): Det ærede Medlem Hr. Hasle paaviste, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget havde glemt at læse hans Udtalelser ved første Behandling, inden han talte her. Det kunde jo være slemt nok, men jeg synes, det er værre, at det ærede Medlem ogsaa har glemt at læse Lovforslaget. Det ærede Medlem sagde nemlig i sin første Udtalelse, at vi nu indførte den Bestemmelse, at hvis Henstand kunde forvolde Fordringshaveren uforholdsmæssig Skade, kunde Retten bestemme, at Henstand ikke skulde gives, men saadan staaer der jo i Loven, og saadan stod der altsaa i Lovforslaget, som det blev forelagt. Det, vi har foretaget, er blot det, at vi nærmere har præciseret, hvad der forstaaes ved uforholdsmæssig Skade — og det tror jeg heller ikke vil være til Skade for Skyldneren —,